

การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์
ที่หลากหลายเพื่อพัฒนาทักษะภาษาจีนรายวิชา
นิทานสุภาษิตจีน โรงเรียนกวมมิงหัวเฉียว
อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย

Development of instructional plans based on
the situational teaching method to develop
students' Chinese language skills
in the Chinese Proverbs subject at Kuang Ming
Huachiew School, Mae Sai District,
Chiang Rai Province

(Received: November 30, 2023 Revised: May 29, 2024 Accepted: May 31, 2024)

เหอ เหว่ย¹, สหัททยา สิทธิวิเศษ², ดนุพงศ์ ชีวินวิไลพร³

He Wei, Sahattaya Sittivised, Danuphong Cheewinwilaiporn

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้วิชานิทานสุภาษิตจีนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์ที่หลากหลายของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกวมมิงหัวเฉียว ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

---

¹นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย E-mail: lijia122022@gmail.com

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประจำสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย E-mail: mamfanxiuying@gmail.com

³อาจารย์ ดร.ประจำสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย E-mail: danuphong.che@ccru.ac.th

วิชานิทานสุภาชีวิตจีน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์ที่หลากหลาย และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชานิทานสุภาชีวิตจีน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์ที่หลากหลาย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนห้อง 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกวมหวิง หัวเฉียว อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย จำนวน 20 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้วิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้วิชานิทานสุภาชีวิตจีน รูปแบบการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์ที่หลากหลาย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การหาประสิทธิภาพ E1/E2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิภาพของแผนการเรียน มีค่าเท่ากับ 84.38/86.92 คือ มีประสิทธิภาพของกระบวนการเท่ากับ 84.38 และมีประสิทธิภาพของผลลัพธ์เท่ากับ 86.92 เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ 80/80 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้วิชานิทานสุภาชีวิตจีนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบสร้างสถานการณ์ที่หลากหลายของนักเรียน สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์ที่หลากหลาย อยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.65$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.25)

คำสำคัญ: รูปแบบการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์ที่หลากหลาย
ทักษะภาษาจีน วิชานิทานสุภาชีวิตจีน มัธยมศึกษาในประเทศไทย

Abstract

The purposes of this research study are 1) to develop instructional plans for the Chinese Proverbs subject based on the situational teaching approach and investigate its effectiveness according to the E1/E2 formula, 2) to compare learning achievements before and after the treatment, and 3) to discover students' satisfaction levels towards the instruction. Obtained through the purposive sampling method, the participants were 20 students of Matthayom 2/1 taking the Chinese Proverbs subject delivered at Kuang Ming Huachiew School, Mae Sai District, Chiang Rai Province. Lesson plans designed based on the situational teaching approach, a pre-test and post-test on learning achievements, and questionnaires on students' satisfaction were applied as research instruments. The data were analyzed using the efficiency formula of E1/E2, means, standard deviation, and t-values.

The results show that the scores of the process efficiency and the product efficiency were 84.38 and 86.92, which were higher than the specified criteria at 80/80. The post-test achievement score was statistically higher the pre-test score, significant at $p < 0.05$. Also, the students expresses very high level of satisfaction towards the instruction ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.25).

Keywords: Multi-scenario Teaching Model, Chinese Language Skills, The Subject of Chinese Proverbs, The Secondary School Level in Thailand.

บทนำ

การจัดการศึกษาในปัจจุบันได้พัฒนาเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ตามสภาพแวดล้อม ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและวิทยาการต่าง ๆ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อที่มีอยู่มากมาย ดังนั้น การจัดการเรียนการสอน ในยุคปัจจุบันนอกจากให้ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาแล้วจำเป็นต้องฝึกฝน ให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ ปัจจุบันภาษาจีนเป็นภาษาหนึ่งที่ได้รับคามนิยมเลือกศึกษาเป็นจำนวนมาก ในประเทศไทย แต่เนื่องจากการเรียนภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพอาจต้อง ใช้ระยะเวลาค่อนข้างนาน และผู้สอนต้องมีการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลง ให้ทันกับธรรมชาติของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ ผู้วิจัยมีโอกาสดำเนินการสอนรายวิชา นิทานสุภาพจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกวงหมิง หัวเฉียว ซึ่งเป็นโรงเรียนจีนในอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ในการจัดการเรียน การสอนที่ผ่านมา ผู้สอนจะเน้นเฉพาะเรื่องรูปของภาษาและความหมาย ของคำศัพท์ที่อยู่ในนิทานสุภาพจีนเพียงอย่างเดียว จึงส่งผลให้ผลการเรียน ในรายวิชาของผู้เรียนไม่ค่อยเป็นไปตามเป้าหมายหรือตามที่วัตถุประสงค์ ของรายวิชากำหนดไว้ อีกทั้งผู้เรียนอาจเกิดความรู้สึกละเลยในการเรียนภาษาจีน คงจะปฏิเสธไม่ได้ว่าองค์ประกอบที่มีส่วนสร้างให้ภาษามีลักษณะที่สมบูรณ์นั้น หาได้อยู่ที่การพยายามสอนแต่ในเรื่องรูปของภาษาหรือความหมายอย่างเดียวไม่ หากแต่ต้องอาศัยองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดอีกอย่างหนึ่ง นั่นคือ เรื่องหน้าที่ ของภาษา คือ การนำเอารูปที่มีลักษณะอันสลับซับซ้อนนั้นไปใช้ในความหมาย ตามสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เพราะภาษาเป็นสื่อความหมายที่มีความสำคัญที่สุด ดังนั้น หากเราคำนี้ถึงเฉพาะเรื่องกฎเกณฑ์และสัญลักษณ์ต่าง ๆ แต่เพียงรูปแบบเดียว การสื่อความหมายต่าง ๆ ก็ย่อมไม่สัมฤทธิ์ผล วิธีการสอนภาษาทุกวิธีจะมีความสัมพันธ์ อย่างลึกซึ้งกับการอธิบายภาษาตามหลักวิชาภาษาศาสตร์ ดังนั้น จึงจำเป็นที่จะต้อง เน้นถึงการเลือกเอาลักษณะต่าง ๆ ของภาษามาใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ที่ต่างกัน นักภาษาศาสตร์หลายท่านเช่น Hymes (1974, pp. 235-280) &

Krashen (1981, p. 71) ต่างมีความคิดเห็นตรงกันว่าภาษาจะแยกออกจากผู้ใช้ภาษาและสถานการณ์ในการใช้ภาษาไม่ได้ การสอนภาษาจึงต้องคำนึงถึงตัวแปรอื่น ๆ ด้วย Finocchiaro & Brumfit (1983, pp. 11-23) ได้ให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาให้ได้อย่างถูกต้องในสถานการณ์ต่าง ๆ จึงได้เสนอนวิธีการที่มีชื่อว่า “Functional – Notional Approach” นอกจากนี้ Krashen & Terrell (1983, p. 62) ยังได้เสนอนวิธีการที่เรียกว่าการเรียนภาษาตามธรรมชาติ (Natural Approach) โดยการใช้กิจกรรมทางภาษาที่เน้นความหมายลดความตึงเครียดให้กับผู้เรียน Feng (2021, pp. 77-82) ได้เสนอแนวคิดในการใช้ “รูปแบบการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์ที่หลากหลาย” มาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนภาษา ซึ่งรูปแบบการเรียนการสอนดังกล่าวเป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ไม่เน้นรูปแบบกฎเกณฑ์ของภาษา แต่เป็นรูปแบบการสอนที่อยู่บนพื้นฐานการนำภาษามาใช้ในสถานการณ์ที่หลากหลาย และเน้นการสร้างอารมณ์ร่วมในการเรียนรู้ การกระตุ้นประสบการณ์และทัศนคติบางอย่าง ตลอดจนเสริมสร้างการใช้ภาษาได้ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ให้กับผู้เรียน หัวใจสำคัญของวิธีการสอนตามสถานการณ์ คือ การกระตุ้นอารมณ์ความรู้สึกของนักเรียน ดึงความสนใจด้วยสถานการณ์ที่หลากหลาย เช่น สถานการณ์จำลอง การใช้บทบาทสมมติ เกม การวาดภาพ การขยับร่างกาย การใช้สื่อมัลติมีเดีย เป็นต้น

จากแนวคิดที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำ “รูปแบบการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์ที่หลากหลาย” มาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนภาษาจีนในรายวิชานิตานสุภาชิตจีน เพื่อพัฒนาทักษะภาษาจีนสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกวงหมิงหัวเฉียวให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและเป็นแนวทางในการใช้พัฒนารูปแบบการสอนภาษาจีนในรายวิชาอื่น ๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้วิชานิทานสุภาพจิตจีนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์ที่หลากหลายของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกวมิงหัวเฉียว ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนวิชานิทานสุภาพจิตจีน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์ที่หลากหลาย
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชานิทานสุภาพจิตจีน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์ที่หลากหลาย

ตัวแปรในการศึกษาวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

ตัวแปรต้น ได้แก่ รูปแบบการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์ที่หลากหลาย

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนวิชานิทานสุภาพจิตจีน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์ที่หลากหลาย

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์ที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาทักษะภาษาจีนรายวิชานิทานสุภาพจิตจีนระดับมัธยมศึกษาในประเทศไทย เป็นวิจัยเชิงทดลอง มีแผนแบบการทดลองเป็นแบบกลุ่มเดียว มีการวัดประเมินก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest-Posttest Design) มีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกวมิงหัวเฉียว อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย จำนวน 95 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนห้อง 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกวงหมิงหัวเฉียว อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย จำนวน 20 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง ตามที่ผู้วิจัยได้รับมอบหมายตามตารางสอน รายวิชานิทานสุภาพจิตจีน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้วิชานิทานสุภาพจิตจีนรูปแบบการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์ที่หลากหลาย จำนวน 4 แผน รวมระยะเวลาทั้งหมด 8 ชั่วโมง มีวิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

2.1.1 ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์ที่หลากหลาย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์ที่หลากหลาย

2.1.2 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา รายวิชานิทานสุภาพจิตจีน ศึกษาตัวชี้วัด คำอธิบายรายวิชา เนื้อหาการจัดการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้สื่อ และผลการเรียนรู้

2.1.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์ที่หลากหลายจำนวน 4 แผนการเรียนรู้ 8 ชั่วโมง (1 ชั่วโมง/สัปดาห์) ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง แหล่งการเรียนรู้และสื่อ

2.1.4 เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ สื่อมัลติมีเดียประกอบการเรียนการสอน ให้กับผู้เชี่ยวชาญการสอนวิชาภาษาจีน จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของรูปแบบการสอน พิจารณาความสอดคล้องขององค์ประกอบต่าง ๆ ภายในแผนการจัดการเรียนรู้ตามแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือโดยหาค่า IOC

(Index of Item Objective Congruence) ผลการวิเคราะห์ พบว่า ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่าตั้งแต่ 0.60-1.00

2.1.5 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญการสอนวิชาภาษาจีน ทั้งด้านความถูกต้องเหมาะสมการใช้ภาษาที่ถูกต้อง และระยะเวลาที่ใช้สอน

2.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปใช้ กับกลุ่มตัวอย่างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจ

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 50 ข้อ มีวิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

2.2.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดผล ประเมินผล ศึกษาแบบเรียนและคู่มือครูรายวิชานิทานสุภาพจีน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 รวมทั้งเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน ที่จัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์ที่หลากหลาย

2.2.2 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน แบบอัตนัย จำนวน 50 ข้อ

2.2.3 นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อสอบแต่ละข้อกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

2.2.4 คัดเลือกแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนที่ผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาแล้ว ข้อที่จะนำไปใช้ต้องมีค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ จากผลการวิเคราะห์ พบว่า มีค่าความสอดคล้องตั้งแต่ 0.60-1.00

2.2.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนที่มีความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาที่ผ่านการคัดเลือกแล้ว นำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกวมิงหัวเฉียว จำนวน 15 คน

2.2.6 วิเคราะห์หาความยากง่าย และอำนาจจำแนกของข้อสอบแต่ละข้อ โดยตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบ 0 คะแนน โดยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.37-0.74 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.25-0.62 และนำผลที่ได้จากการทดสอบมาหาค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบโดยใช้สูตร KR – 20 ของคูเดอร์ – ริชาร์ดสัน (Kuder – Richardson) (Sayyos & Sayyos, 1997, pp. 135-172) จากผลการวิเคราะห์ พบว่า มีค่าความเชื่อมั่น อยู่ระหว่าง 0.80

2.2.7 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกวมิงหัวเฉียวที่มีต่อการเรียนวิชานิทานสุภาพจิตจีน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์ที่หลากหลาย เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 6 ข้อ มีวิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือดังนี้

2.3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจเพื่อหากรอบวัดความพึงพอใจให้ครอบคลุม

2.3.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์ที่หลากหลาย โดยให้ครอบคลุมด้านกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย วิธีการเรียนรู้ การใช้สื่อ และประโยชน์ที่ผู้เรียนได้รับ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert) (Worakham, 2009, p. 25) โดยกำหนดค่าคะแนนดังนี้

พึงพอใจมากที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
พึงพอใจมาก	ให้คะแนน	4	คะแนน
พึงพอใจปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
พึงพอใจน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
พึงพอใจน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

ซึ่งมีเกณฑ์การแปลผลดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง	พึงพอใจน้อยมาก
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง	พึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด

2.3.3 นำแบบทดสอบความพึงพอใจที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบแก้ไขความถูกต้อง ความเหมาะสมของเนื้อหา ภาษาที่ใช้ และตรวจสอบความสอดคล้องเนื้อหา วิเคราะห์ความสอดคล้องตามเนื้อหาของเครื่องมือ โดยหาค่า IOC (Index of item Objective Congruence) ผลการวิเคราะห์ พบว่า ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่าตั้งแต่ 0.60-1.00

2.3.4 นำแบบสอบถามที่ผ่านความเห็นชอบแล้วไปทดสอบ (Tryout) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกวงหมิงหัวเฉียว จำนวน 15 คน และนำมาหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) ผลการวิเคราะห์ พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์เท่ากับ 0.829

2.3.5 จัดพิมพ์แบบสอบถาม เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.1 ขั้นเตรียมการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้องที่ใช้ในการออกแบบเครื่องมือ เช่น ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้รูปแบบการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์ที่หลากหลาย และการใช้สื่อมัลติมีเดีย เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการสร้างเกณฑ์การตรวจให้คะแนนในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์และแบบสอบถามความพึงพอใจ

3.2 ขั้นสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

3.3 ขั้นดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบการทดลองกลุ่มเดียวมีการวัดก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest-Posttest Design) ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามแผนกิจกรรม ดังนี้

3.3.1 ขั้นเตรียมความพร้อม

3.3.1.1 ครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน วิชานิทานสุภาชีวิตจีน จำนวน 50 ข้อ จากนั้นตรวจและบันทึกคะแนนของนักเรียนแต่ละคน

3.3.1.2 ครูอธิบายและแนะนำวิธีการจัดการเรียนรู้รูปแบบการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์ที่หลากหลาย และการใช้สื่อมัลติมีเดีย

3.3.2 ขั้นนำสู่บทเรียน ครูสร้างบรรยากาศในการเรียน โดยการใช้คำถามนำ การให้ชมคลิปวิดีโอเกี่ยวกับเรื่องราวที่สอดคล้องกับนิทานสุภาชีวิตจีน

3.3.3 ขั้นสร้างความกระจำ ครูอธิบายเพิ่มเติมและสอบถามนักเรียนเพื่อสร้างความเข้าใจ โดยการสนทนา ถามตอบ และการอภิปรายกลุ่มมีการสรุปเนื้อหาโดยการรับชมการ์ตูนแอนิเมชันนิทานสุภาชีวิตจีน

3.3.4 ขั้นปฏิบัติ ครูมอบหมายให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม และฝึกปฏิบัติตามใบกิจกรรมที่ครูมอบหมาย โดยให้แสดงบทบาทสมมติ เกี่ยวกับนิทานสุภาชิตจินที่ศึกษา

3.3.5 ขั้นประเมินผลการเรียนระหว่างเรียน ครูมีการประเมิน ผลการเรียนระหว่างเรียนจากแบบฝึกหัดและกิจกรรมที่มอบหมาย

3.4 ขั้นประเมินผล เมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้ครบตามขั้นตอน ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ในแผนการสอนแล้ว จากนั้นผู้วิจัยทำการประเมินผล โดยแบ่งผลการประเมินดังนี้

3.4.1 ครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนด้วยรูปแบบ การเรียนการสอนด้วยสถานการณ์ที่หลากหลาย จำนวน 50 ข้อ จากนั้น ตรวจสอบและบันทึกคะแนนของนักเรียนแต่ละคน

3.4.2 ครูให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจ ต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์ที่หลากหลาย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ วิชานิทานสุภาชิตจินของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกวงหมิง หัวเฉียว ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยใช้สูตร E1/E2 (Sikabundit, 1985, pp. 78-79)

4.2 ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียน มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ ด้วยค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.) และวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนน ผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการเรียน โดยใช้สถิติ t-test แบบ dependent

4.3 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจ ของนักเรียน โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ แปลความหมายจากเกณฑ์

ผลการวิจัย

1. ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้วิชานิทานสุภาพิตจีนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์ที่หลากหลายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกวมิงหัวเฉียว ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้วิชานิทานสุภาพิตจีนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์ที่หลากหลายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกวมิงหัวเฉียว

รายการ	N	คะแนนเฉลี่ย	ประสิทธิภาพ
คะแนนเฉลี่ยจากการ ทำกิจกรรมและ แบบทดสอบระหว่างเรียน	20	14.05	84.38
คะแนนเฉลี่ยจากการ ทำแบบทดสอบหลังเรียน	20	16.29	86.92

จากตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของแผนการเรียน มีค่าเท่ากับ 84.38/86.92 คือ มีประสิทธิภาพของกระบวนการเท่ากับ 84.38 และมีประสิทธิภาพของผลลัพธ์เท่ากับ 86.92 เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ 80/80 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ภาษาจีนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์ที่หลากหลายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกวมิงหัวเฉียว

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเป็นการประเมินก่อนเรียนและหลังการเรียนภาษาจีนโดยใช้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์ที่หลากหลาย ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยแบบทดสอบแบบปรนัยจำนวน 50 ข้อ มีนักเรียนที่ได้รับการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งสิ้น 20 คน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้งหมด 20 คน จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	N	คะแนน เต็ม	($\bar{X}$)	S.D.	t-test	Sig.
ก่อนเรียน	20	50	31.02	10.25	12.83*	0.05
หลังเรียน	20	50	42.19	8.72		

จากตารางที่ 2 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้วิชาทานสุภาชีวิตจีนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์ที่หลากหลาย มีคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ ($\bar{X} = 31.02$, S.D. = 10.25) คะแนนหลังเรียนเท่ากับ ($\bar{X} = 42.19$, S.D. = 8.72) และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าคะแนนสอบก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกวมิงหัวเฉียวที่มีต่อการเรียนวิชานิตานสุภาชิตจินโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์ที่หลากหลาย ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกวมิงหัวเฉียว ที่มีต่อการเรียนวิชานิตานสุภาชิตจินโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์ที่หลากหลาย

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
การเรียนการสอนแบบสร้างสถานการณ์ที่หลากหลายที่ออกแบบมีกิจกรรมและเนื้อหาเหมาะสมกับระดับของนักเรียน	4.5	0.07	มาก
การเรียนการสอนแบบสร้างสถานการณ์ที่หลากหลายช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจที่จะเรียนรู้ภาษาจีนมากยิ่งขึ้น	4.75	0.33	มากที่สุด
การเรียนการสอนแบบสร้างสถานการณ์ที่หลากหลายช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจสำนวนสุภาชิตจินได้ดียิ่งขึ้น	4.95	0.49	มากที่สุด
การเรียนการสอนแบบสร้างสถานการณ์ที่หลากหลายสามารถช่วยส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมจีนมากยิ่งขึ้น	4.85	0.28	มากที่สุด

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกวงหมิงหัวเฉียว ที่มีต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์ที่หลากหลาย (ต่อ)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ พึงพอใจ
การเรียนการสอนแบบสร้างสถานการณ์ที่หลากหลายช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ มากยิ่งขึ้น	4.3	0.2	มาก
ความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์ที่หลากหลาย	4.6	0.12	มากที่สุด
รวม	4.65	0.25	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่าความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์ที่หลากหลาย อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.65$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.25) เมื่อพิจารณาผลประเมินรายข้อพบว่า ข้อที่มีคะแนนความพึงพอใจมากที่สุด คือ การเรียนการสอนแบบสร้างสถานการณ์ที่หลากหลายช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจจำนวนสุภาพคติกันได้ดียิ่งขึ้น ผลประเมินความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.95$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.49)

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยพบประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปราย ดังนี้

การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้วิชานิทานสุภาชีวิตจีน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์ที่หลากหลายของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน กวงหมิงหัวเฉียว มีค่าเท่ากับ 84.38/86.92 คือ มีประสิทธิภาพของกระบวนการเท่ากับ 84.38 และมีประสิทธิภาพของผลลัพธ์เท่ากับ 86.92 เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ 80/80 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแผนการจัดการเรียนรู้วิชานิทานสุภาชีวิตจีนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์ที่หลากหลายที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ผ่านขั้นตอนการสร้างที่มีระบบ ได้รับการตรวจสอบแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ รวมไปถึงการดำเนินการทดลองตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา

ผลการเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าคะแนนสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้วิชานิทานสุภาชีวิตจีน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์ที่หลากหลายเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และดำเนินการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการสร้างสถานการณ์ที่หลากหลาย จำนวน 4 ขั้นตอนได้แก่ ขั้นนำสู่บทเรียน ครูสร้างบรรยากาศในการเรียน โดยการใช้คำถามนำ การให้ชมคลิปวิดีโอเกี่ยวกับเรื่องราวที่สอดคล้องกับนิทานสุภาชีวิตจีน ขั้นสร้างความกระจ่าง ครูอธิบายเพิ่มเติมและสอบถามนักเรียนเพื่อสร้างความเข้าใจ โดยการสนทนาถามตอบ และการอภิปรายกลุ่ม มีการสรุปเนื้อหาโดยการรับชมการ์ตูนแอนิเมชันนิทานสุภาชีวิตจีน ขั้นปฏิบัติ ครูมอบหมายให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมและฝึกปฏิบัติตามใบกิจกรรมที่ครูมอบหมาย โดยให้แสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับ

นิทานสุภาชีวิตจีนที่ศึกษา ชั้นประเมินผลการเรียนระหว่างเรียน ครูมีการประเมินผลการเรียนระหว่างเรียนจากแบบฝึกหัดและกิจกรรมที่มอบหมาย ทั้งนี้ ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนดังกล่าวยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Feng (2021, pp. 226-235) ที่ได้ศึกษานำแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนรูปแบบการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์ที่หลากหลายไปประยุกต์ใช้กับการสอนรายวิชาภาษาจีนให้กับนักเรียนระดับประถมศึกษาในประเทศไทย ผลการศึกษา พบว่าหลังจากผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นกว่าก่อนเรียน อาจจะกล่าวได้ว่าการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวสามารถทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนรูปแบบการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์ที่หลากหลายพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ Wang (2020, p. 2) และ Wang (2021, pp. 88-89) ที่ได้ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนรูปแบบการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์ที่หลากหลายไปประยุกต์ใช้กับการสอนรายวิชาภาษาจีน หลังการทดลองพบว่าค่าเฉลี่ยด้านความพึงพอใจของผู้เรียนอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน ทั้งนี้ เนื่องจากรูปแบบการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์ที่หลากหลายเน้นการสร้างอารมณ์ร่วมในการเรียนรู้ การกระตุ้นประสบการณ์และทัศนคติบางอย่าง ตลอดจนเสริมสร้างการใช้ภาษาได้ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ให้กับผู้เรียน หัวใจสำคัญของวิธีการสอนตามสถานการณ์คือการกระตุ้นอารมณ์ความรู้สึกของนักเรียน ดึงความสนใจด้วยสถานการณ์ที่หลากหลาย จึงทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอน รูปแบบการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์ที่หลากหลายเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูควรมีการวางแผนและเตรียมแผนการสอน สื่อการสอน ใบงาน อย่างเป็นระบบ และมีการทำความเข้าใจถึงกระบวนการจัดการเรียนการสอน การมอบหมายงาน การจัดกิจกรรมในชั้นเรียนให้ผู้เรียนได้ทราบล่วงหน้า

2. เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ครูควรจะมีการเตรียมสื่อและกิจกรรมประกอบที่หลากหลาย และน่าสนใจ และสอดคล้องกับทักษะที่ต้องการพัฒนาผู้เรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากการวิจัยพบว่าการจัดการเรียนการสอนรูปแบบการเรียนการสอน รูปแบบการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์ที่หลากหลายสามารถช่วยพัฒนา ทักษะภาษาจีนและสร้างความสนใจต่อผู้เรียนในการเรียนภาษาจีน จึงเสนอแนะ ให้มีการวิจัยเพิ่มเติมในรายวิชาอื่น ๆ ต่อไป

References

- Feng, W. (2021). *Teaching design of the elementary comprehensive Chinese course “Zoo” for Thai primary school students based on situational teaching method*. [Master’s degree thesis, Heilongjiang University].
- Finocchiaro, M., & Brumfit, C. (1983). *The fictional-National Approach: From theory to Practice*. Oxford University Press.
- Hymes, D. (1974). *Foundations in sociolinguistics*. University of Pennsylvania Press.
- Krashen, S. D. (1981). *Second Language acquisition and second language learning*. Pergamon Press.
- Krashen, S. D., & Terrell, T. D. (1983). *The natural approach. Language acquisition in the classroom*. Pergamon Press.
- Sayyos, L., & Sayyos, A. (1997). *Educational Research Techniques*. (4th ed.). Sueksapon.
- Sikabundit, S. (1985). *Educational Technology*. King Mongkut’s University of Technology North Bangkok.
- Wang, X. (2020). *The application of situational teaching method in the modern Chinese course of Chinese International Education major*. [Master’s degree thesis, Heilongjiang University].
- Wang, Y. (2021). *Application of situational teaching method in teaching Chinese vocabulary as a foreign language*. [Master’s degree thesis, Shaanxi University of Science and Technology].
- Worakham, P. (2009). *Educational Research*. Prasarn.